

og alene angif Skatterne, og ikke blev givet for de communale Byrder, saa vil jeg spørge, om der ikke er givet Fyldestgjørelse i den Retning ved Hesteudbretningsloven, hvorved der kastedes en Byrde over paa Communerne. Den ærede Landsstingsmand vil dog indrømme, at det var en Lettelse, at denne Byrde blev taget fra de større Hovedgaardsbesiddere og kastet over paa Communen. Jeg kan saaledes ikke lade disse Udtalelser staae rimodsigte. For mig staaer det klart, at der Intet er bestemt i Lovens som hjemler en Fritagelse for Hovedgaardseierne. I § 22 i Lovet af 20de Juni 1850 staaer der, at Udvæjningen skal skee „i Anseelse med de øvrige Love“ om Godtgjørelse for de Byrder, Hovedgaardseierne overtog ved Beskatningen, og naar der er blevet talt om Lovens tydelige og klare Ord, saa skal jeg blot henvisse til, hvad den 1ste ærede Landsstingsmand for 1ste Kred (Andrø), som ikke i dette Dilemma er tilstede, men paa hvis Mening jeg antager at Thinget lægger megen Vægt, hittede ved Behandlingen af Statsrevisionens Beretning, nemlig, at naar man vil holde paa Lovens, maa man holde sig til Lovens tydelige Ord og ikke til Bøster, hvad enten de ere udtalte af en Rigsrådsmand eller af en Minister.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Forslag

til § 41. af Udvælgets Fleertal: Brodørff, Drejer, F. Nielsen, Rosenørn:

At der til Slutningen af Paragraphen føies et nyt Stykke, saalydende:

„Manseet den Hovedgaardseierne for Tiden paahvilende særegne Forpligtelse til at holde Sprøite, staaer ogsaa for dem Afgangen aaben til ved Benyttelse af foranstaaende Lovbestemmelse at erhverve Ret til, for deres eget og Hovedgaardens Vedkommende, at fritages for Deeltagelse i Udgifterne til nye Sprøiters og Sprøiteredskabers Anskaffelse, Vedligeholdelse og Opbevaring.“

vedtoges med 19 Stemmer mod 8.

Lovudkastet i dets Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Der er allerede talt saa meget om denne Sag, at jeg vel skal vogte mig for endmere at vidtløftiggjøre den ved mange yderligere Udtalelser, men jeg troer dog at burde til Slutning henstille til den høitærede Justitsminister, om der ikke maatte være Anledning til at sørge for, at der, hvis Lovens udkommer, bliver trykt saa mange Exemplarer, at idetmindste ethvert Sognesforstanderskab, enhver Brandfoged og Sognesfoged kan forsynes med Exemplarer; thi ellers vil Lovens ikke blive tilstrækkelig bekendt og vil saa ei heller kunne virke, som den bør. Jeg har troet at burde gjøre denne Henstilling nu, da der ikke tidligere derom er fremkommet Noget, og denne Lov er af en saadan Betsaffenhed, at extraordinaire Midler til dens Bekendtgjørelse maae ansees meget hensigtsmæssige.

Justitsministeren: Jeg anseer det for overflødigt at bemærke, at der skal blive taget tilbørligt Hensyn til det af den ærede Ordfører Antydede.

Formanden: Da Ingen begjærer Ordet, kunne vi nu gaae til Afstemning over Lovforslaget. Jeg troer at kunne indskrænke mig til at lade de Paragrapher oplæse, hvori der er foregaaet Forandring ved de ved nærværende Behandling foretagne Afstemninger, nemlig §§ 2, 13, 25, 30, 37 og 41.

Derefter oplæstes paa den af Formanden angivne Maade

Forslag til Lov

angaaende Brandvæsenet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen paa Landet (see Anh. A. Sp. 793 fg.) og vedtoges eenstemmigt med 29 Stemmer.